

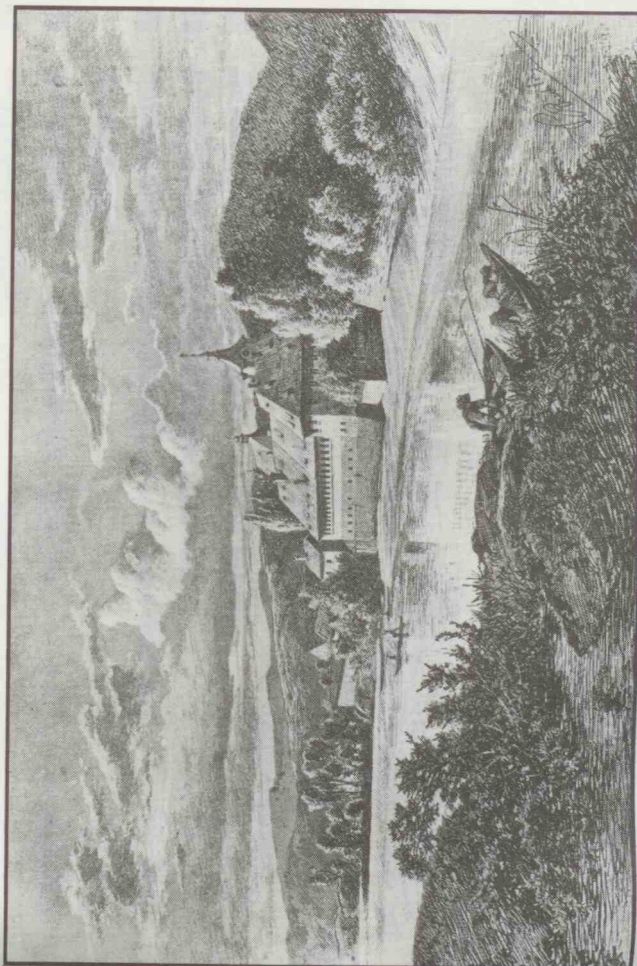
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK XI

• 96 • 6 •

Kulkaťko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minimálně dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **zprostředkování obchodů s cennými papíry**
- **poskytování bankovních informací**
- **dokumentární akreditivy a jiné služby**

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83

Fax 991 10 41

Záříjové zastavení:

Je potřeba kritiky. Pozorovat věc znamená dávat důvod, proč je špatná, ne zrádovat, pomlouvat, ale hledat nápravu. Kritika není negace. To by byla laciná kritika říci: To já ne chci, to se mi nelíbí. Ale musí se postavit důvod, proč se mi věc nelíbí; nesmí se zrádovat, špinit, ale uznávat cizí mínění a vyvracet. A taková kritika je nutná. Jak chcete pro národ pracovat, když nevíte, čeho potřebuje? (...) Nejsme zvyklí uznávat cizí mínění a cizí osobnosti, není dost lidí, kteří by snesli kritiku.

T.G.Masaryk 1905

Náš citát je vybrán z textu přednášky *Problém malého národa*, kterou proslavil prof. T.G.Masaryk 15. a 16. dubna 1905 v Kroměříži v rámci univerzitních extensí v kursu pořádaném vzdělávacím odborem Tělocvičné jednoty Sokol, kulturním odborem spolku Komenský a odborem Spolku českých profesorů. Tiskem vyšla poprvé v kroměřížském měsíčníku Týrš. Revue Sokolská IV, 1905, s.39-40, 52-55, 65-67, 79-80, 87-89, 100-102, 114-115. Podruhé vyšel text pod titulem *Problém malého národa. Přednáška prof. T.G.Masaryka v Kroměříži dne 15. a 16. dubna 1905*. Kroměříž 1937, jako neprodejný tisk kroměřížských bibliofilů pro IX. sjezd moravských knihomilů a exhibitorů ve Valašském Meziříčí 1937. Tehož roku vyšel rovněž knižně v Praze. My citujeme z vydání v pořadí 4. (3.knižního), které vydalo Tiskové a nakladatelské družstvo československých legionářů ČIN v Praze v r.1947 jako 22.svazek edice Živá věda, ze s.18-19.

Z NAŠEHO ŽIVOTA

POZOR NA PADĚLKY

Stejně stará jako peníze samotné je i snaha o jejich napodobování či padělání, které je od samého počátku považováno za velmi nebezpečné, a proto také vždy bylo a je doposud přísně v oblastech práva trestáno. Náš trestní zákon ukládá za padělání a pozměňování peněz trest odnětí svobody od pěti do patnácti let, za opatřování nebo přechovávání takových peněz trest odnětí svobody od dvou do osmi let a za výrobu a držení padělatelského náčiní trest odnětí svobody až do pěti let. Trestné postizitelný je ale i ten, kdo padělané peníze, nebo peníze pozměněné, kterými mu bylo placeno jako pravými, udá jako pravé. Takový člověk může být potrestán propadnutím věci, peněžitým trestem nebo odnětím svobody do výše dvou let. Nepríjemnostem, které by nás potkaly, kdybychom přijali padělané nebo pozměněné peníze a pak je použili k následnému placení, je možné se účinně vyvarovat, zejména u našich bankovek.

Každá fyzická osoba je dle vyhlášky České národní banky č. 37/1994 Sb., kterou se stanoví postup při příjmu peněz a nakládání s nimi a při poskytování náhrad za necele a poškozené bankovky a mince, oprávněna odmítnout přijetí peněz, pokud má podezření, že by mohly být padělané nebo pozměněné. K této skutečnosti je ovšem nutné peníze dobře znát a vědět, alespoň rámcově, jak jsou chráněny a také si je při jejich přijímání vždy dobře prohlédnout. Jen tímto způsobem je možné se vyhnout nejen finanční ztrátě, ale i dalším následkům.

Právníké osoby mají dle stejné vyhlášky povinnost odebrat bez náhrady bankovky a mince podezřelé z padělání či pozměňování, o odebrání vystavit podepsané potvrzení, na kterém se mimo jiné uvádí jméno předložitelce, rodné číslo a jeho adresa. Takové odebrání finančních hodnot je nutné bezodkladně oznámit orgánům České policie nebo státního zastupitelství.

Jsou mezi námi lidé, kteří si řeknou, že se jim něco podobného přece nemůže stát, že padělků není zase tolik, aby právě jim je někdo podstrčil. Jiným zase připadá trapné a nedůstojné bankovky prohlížet proti světlu, různě je naklápat apod. Lze konstatovat, že toto je pouze oiazkou zvyku. Pravdou zůstává, že u nás se skutečné padělky vyskytovaly jen ojedinelé. Po roce 1989 se situace však výrazně změnila. Jen v roce 1993 bylo v ČNB zadrženo více jak 30 000 kusů padělků bankovek a mincí naší i cizí měny, v roce 1994 tento počet, neúměrně narůstající periodickou řadou, narůstá do oblastí skutkové podstaty nebezpečí výskytu padělků. Věřte, že znát dobře peníze a prvky jejich ochrany, opravdu není zbytečné.

V poslední době se se zprávami o výskytu padělků bankovek často setkáváme na stránkách demního tisku a v ostatních sdělovacích médiích. Velmi často jsou tyto zprávy doplněny konstatováním, že

padělky jsou k "nerozznání od pravých bankovek". Toto tvrzení je někdy přehnané, ale vyskytují se i opravdu padělky velmi nebezpečné. Je asi logické konstatovat, že většina padělků, se kterými se můžeme v praxi setkat, je vyrobená tak, že k jejich odhalení stačí znát dokonale základní ochranné prvky. Žádná barevná kopírka nedokáže tyto prvky zobrazit tak, aby měly stejné vlastnosti jako prvky na pravých bankovkách. Vodoznak, pokud je vůbec vidět, má pouze kontury, které vypadají stejně při zblézném pohledu na bankovku, jako v průhledu proti světlu, chybí odpovídající odstíny, kresby jsou poměrně nepřesné a nezřetelné. Okénkový proužek není v průhledu vidět jako souvislý tmavý pruh, linky soutiskové značky se v průhledu přesně nekryjí, skrytý obrazec není vidět vůbec a na místě, kde na pravých bankovkách je opticky proměnlivá barva, je barva obyčejná bez specifických vlastností, které umožňují její optickou změnu. Stejně nebo velmi podobné odlišnosti od pravých bankovek jsou i na padělcích tištěných tiskem z plochy, které bývají doplněny nakresleným nebo natištěným vodoznakem a nakresleným, natištěným nebo nalísovaným okénkovým proužkem. Přesto se najdou lidé, kteří takové bankovky přijmou jako pravé. Jako pravé bankovky byly přijaty i jednostranné kopie zhotovené na černobílé kopírce a dodatečně vybarvené, dokonce i bankovky ručně nakreslené nebo jednostranně napodobeniny bankovek doplněné reklamním textem.

V zájmu ochrany veřejnosti před zneužitím reklamních, filmových a podobných peněz je výroba reprodukcí peněz a jejich symbolů a předmětů, které se napodobují, přísně regulována. Podrobnosti upravuje vyhláška České národní banky č. 36/1994 Sb. o podmínkách, za kterých lze reprodukovat bankovky, mince, šeky, ceně papíry a platební karty a vyrábět předměty, které je úpravou napodobují. Ke každé reprodukcí symbolů peněz nebo k výrobě předmětů, které je napodobují, je potřebný souhlas České národní banky nebo jiné vydávající osoby, kromě případů, kdy vyhláška výslovně uvádí, které reprodukcce nebo předměty lze vyrábět bez takového souhlasu. Jejich výroba v rozporu s touto vyhláškou je podle zákona o přestupcích výrobou neoprávněnou a může být za ni uložena pokuta až do výše 5.000,- Kč.

Co dodat závěrem? Snad jen tu skutečnost, že padělky a napodobeniny peněz a bankovních produktů se opravdu v hojném počtu vyskytují. Je zapotřebí věnovat do budoucna této negativní problematice v kruzích laické i profesionální veřejnosti samozřejmě pozornost, která se jeví ve své podstatě jako reálnou nutnost, v přímé úměře narůstajícího výskytu padělků bankovek.

Jiří Brůžek

Z HISTORIE

Uvažující o náplni dnešní historické rubriky jsme zalistovali v kronice Dobřichovického okrašlovacího spolku (D.O.S.), občanského sdružení, které je zajiště ještě v dobré paměti řady našich spoluobčanů. Letos na jaře jsme vzpomněli 50 let od skončení 2. světové války. Na toto téma jsme uveřejnili i několik textů v našem časopise. Tajně jsme zároveň snili o tom, že uveřejněné materiály vyvolají ohlasy a vzpomínky Vás, vážení čtenáři, kteří jste tuto dobu prožili, a že tak budeme moci postupně skládat obraz Dobřichovic za onoho pohnutého času. Následující materiál je v mnoha ohledech specifický. Poznáte to jistě sami. Je charakteristický starostí o pracně nabytý spolkový majetek. Je také zapsán pohledem těch našich spoluobčanů, kteří Dobřichovice vnímali spíše jako místo odpočinku od každodenní tvrdé práce a dotírajících povinností než jako své každodenní bydliště. Slovo spoluobčané jsme použili zcela záměrně. Uvedené jistě neznamená, že by jimi byli méně než ti, jejichž kořeny zde byly zapuštěny bez alternativy žití jinde. Vylíčení válečných let tak, jak je viděl a zapsal tehdejší zapisovatel D.O.S., je dalším kamínkem do mozaiky, kterou se postupně snažíme sestavit. Pro nás později narozené i pro ty, kteří ten pomyslný kolík přivezou po nás. Nechme tedy mluvit pamětní knihu D.O.S.

Rok 1941 byl pro D.O.S. rokem velice kritickým, neboť již hned na počátku 11. února byli jsme postiženi ohromnou ledovou katarfrou, jaké není pamětníka.

Po náhlé oblevě uvolnily se částečně ledy na Křivoklátsku a v mrtvé vodě u Kačina se zarážily, vytvořily bariery a při velkém odchodu laďu způsobily vzdutí hladiny až k dobřichovickému jezu. Následky

byly zlé a naše plovárna byla roztržena na padří. Veliké topoly v břehu, naše chloubka, byly vyvráceny jako třísky a zapletly se svými větvemi do trosk kabin a ledových ker, které na našem pozemku byly nakupeny do výše přes 2 metry. Při obhlídce, konané na místě následujícího dne panem ing. J. O. Frantou a zapisovatelem, jevil se očím bedlivých pozorovatelů pohled přezlosyný. Po poli p. Svojsíka v ohlbi silnice jezdili jsme lodičkou mezi ledovými krami a scházeli pouze tuluji a lední medvědi, aby to vypadal jako v Gronsku.

Škoda utrpení byla odhadnuta na cca K 25.000,- a přihlásili jsme ji v naději na podporu z fondů veřejných pro postižené. Celkem bylo škod v Dobřichovicích asi za K 5.000.000,-. Samozřejmě jsme nedostali nic. Plavčí Rousek se činně účastnil zachraňování spolkového majetku. Když ledy částečně roztály, zahájena nová výstavba, která pohltila veškeré přebytky a ovoce hospodaření minulých let. Výsledky dosažené jsou s ohledem na nedostatečnost našich možností více než příznivé. Samozřejmě nebylo možno poskytnouti členstvu takovou rekreaci a osvěžení jako v letech minulých. Postaven nově: obytný domek dřevěné konstrukce na betonové podezdívce, změněn vstup a odstraněny soukromé kabiny mimo Pucovu a Kumperovu. Z pozůstatků vybudovány byly 24 kabiny, kde byly vždy 2 rodiny pohromadě. Tráva kosená zasetá na jaře a vor také spuštěn na vodu, ovšem značně opožděně. Volebal tohoto roku nebyl proveden, nezbylo na to peněz, vzdor zvýšenému členskému příspěvku.

Koncem roku zakoupeno ještě 12 kabin z pražské plovárny, které byly postupně firmou Waldes dopraveny. Zničené lavičky železné byly rozmontovány, bohužel to byly již lavičky opravené, takže ztráta je tím bolestnější. Přítím rokem vysázíme nové stromky a upravené nové hřiště pro nejmenší děti uprostřed betonového čtverce, který zůstal neporušený.

Do Hotelu Stejskal byli letošního roku umístěni hoši od Hitler-Jugend ve věku cca 10 let. Ve vzájemné dohodě s jejich vedoucím bylo jim ke koupání vyhrazeno místo od přívozu k hranicím majetného pozemku. Jinak plovárna zůstala i nadále zcela soukromá a naše původní obavy o částečném uvolnění se neuskutečnily.

Z našich členů největší škodu povodní utrpěl p. Závist Reimann, kterému kry pobořily vlnu a zničily zahradu. Josef Hainz vyvázl bez pohromy, ale byl postižen úmrtním svého tchána, jež vyvolalo živou účast v nejširších řadách členstva.

V jarních měsících byla část vil zabrána pro německý vojenský útvar, ale okupace byla velmi korektivní a skončila kolem 15. dubna.

Cesty byly vzdor živelní pohromě na plovárně upraveny nákladem cca 7.000 korun. P.stav. ing. Kotrba dal k dispozici v reži svého poltra p. Štěpničku, takže bylo možno uspořádat nejhorší základy odstraňování. Uvádím cestu od nádraží k Frantovým, která byla důkladně vybudována, dále podle vily p. Mochovského, p. Bartha a t.zv. Nekázanka. Také cesta mezi Svojsíkovými a Pucovými (schody) byla důkladně spravena.

Následkem tuhé zimy popraskal vodovod na čemých místech a odstraňování závad mělo za následek, že voda netekla až do července. Lavičky byly rozvezeny jen na tenisoch a ostatní odvezeny do továrny firmy Hainz ke správě. Tenisová činnost byla velmi nepatrná. Jarní tání způsobilo na našem pozemku velice škody tím, že veškeré travnaté svažky ("pešunky") se zřítily. Jejich oprava provedená partou od ing. Korbty vyžádala si nákladu K 5.000,-. Hořejší část pod zahradou Dr. Svojsíka byla oseta travou a srovnána definitivně do úpravného profilu.

Hřiště upravena pouze dvě, a to velmi pozdě, protože nebyly pracovní síly. Teprve získáním dělníka p. Bartonička zjednána alespoň částečná pomoc. Pro úplný nedostatek míčů byla ovšem činnost minimální. Nejhorší dvorec nebyl letos upraven, ale alespoň prasklé potrubí bylo upraveno. Také odvodňovací struhami bylo zlepšeno a svažky více skoseny, takže je naděje, že letošní obilze se nebudou opakovati.

T.zv. staré tenisový byl dáný k dispozici H.J., umístěné v pensionátě, na všechny vědní dny mimo soboty odpoledne a neděle do 6 hodin v dohodě s p. Schenckem, vedoucím mládeže.

Kuželky se hrály více až na podzim a docíleno na kuželníku dalších zlepšení a úprav, zejména zlepšení zaemění. ... Možno tedy říci, že pokladný život vzdor nepřízní živlu a přirozeným obilím válečné doby byl celkem nerušený a dobrá shoda mezi členy nebyla rušena.

Rok 1944

Zbytek roku, který byl ve znamení stálého ústupu Německa, byl pro nás všechny radostný, i když cestování vlakem bylo více úrpením než jízdou za rekreací. Černé ceny dosáhly fantastických výšek. Cigareta K 30,-, mouka 80,-, máslo 1000,-, sádlo 1.400,- ad. ad. Přes tyto obtíže byl tento i předešlý rok na dítky požehnaný, takže nám roste celá nová válečná generace. Pracovní nasazení postihlo některé mladší členy, ale jinak nebylo přímých obětí válečných událostí.

Výbor konal řadu schůzek, ale nebylo žádných mimořádných událostí a činnost vyvíjena téměř jenom na plovárně. Tenis ani basket se nehrál, ba i volejbal jen velmi málo, měli jsme všichni hlad a nikdo síly nezbyl. Karty se ještě udržely a hrálo se nejvíce korunové ambo. Bridge úplně zašel.

Zápis o valné hromadě konané "29. června 1945 u Rousků v Dobřichovicích" je uvozen krátkou větou, široko daleko na samostatném řádku:

Jsmo opět svobodni.

Zápis sám pak obsahuje směs detailních údajů o činnosti spolku a obecněji pojatých pasáží, proto citujeme vcelku:

Připomíní: všichni členové výboru mimo pokladníka, který koná voj. službu. Také zapisovatel a revizor K. Barth jsou v další činné voj. službě. Povstáním uctěna památka padlých i zemřelých členů spolku, zejména obětí bombardování Prahy (rodina p. Žaludů).

Jednotlivé zprávy počínaje zprávou jednatele konaly se v tenokrátě pečlivě revolučního dění a nového ducha v celém národě. Nebyly tudíž nijak přesně stylizovány, neboť každý má své osobní starosti. Protože také pokladník mohl zastat pouze bilanci a revizor provedl revizi dokladů i stavu pokladního, žádá p. místopředseda přitomně, aby schválili zprávy funkcionářů tenokrát výjimečně kumulativně, při čemž přislíbují pro příští rok ev. doplnění, pokud by si někdo takového přál.

Díky obětavosti členstva bylo možno dlepoň plovárnu udržeti v nouzovém provozu a udržeti tuto v našem samostatném provozu včasným a rozumným vyjednáváním a nabídkou spolupráce místnímu nář. výboru.

Tenisy se ovšem nehrál, protože už nebylo vůbec čím. Hospodářství spolku skončilo značným přebytkem, protože Bartoníček byl nasazen na zátky a jiná reže téměř nebyla. Zábavy ovšem nekonaly. Všichni jsme žili ve velikém útlaku a strachu před udavači i bombardování.

Bombardování Prahy 14. února.

Postihnuo řadu našich členů velmi těžce, zejména ulici Podskalskou, kde namátkou vzpomenu budiž vypálený domů Štěpánkových, zahynula p. Žaludová se synáčkem, těžce poškozena p. Průšáková, Vaníčková, Z. Zeman, na Vinohradech pak Z. Reimann a jiní členové méně vážně.

Revoluce 5. května.

Měla i v Dobřichovicích bouřlivý průběh. Když se v poledne v sobotu ozvalo v radiu volání o pomoc, byla většina členů venku a Jára Franta k večeru chodil oznamovat, že je vše dobré. Začalo silně přšet. 6. května jsme se sešli u Prochášků a šli jsme korporativně na místní nář. výbor se přihlásit pro případ potřeby. Záložníci nastoupili do hostince Na vinici, kde bylo vojenské velitelství. Také členové nevojáci se hlásili jako tlumočníci, mládež konala službu spoj. Z členů spolku aktivně vojákovali npor. Z. Stompl, por. Z. Rívnáček, Fr. Procházka, por. Z. Zeman, ppor. K. Barth, ing. B. Čermák a des. R. Hampl, ppor. Dr. J. Hloušek, voj. Bartoníček. 8. května se situace vyhroutila při příjezdu ustupujících německých jednotek. Také Vlasovci táhli skrze nás na šesté se vše obešlo bez incidentů. 10. května popravili na nádraží 24 SSmanů, kteří byli pochytáni po testech.

Ze zvláštních funkcí stojí za zmínku velitelství na zásekách v Karlčce, které bylo svěřeno npor. Stomplému. Hledání zajatých Maďarů a kolaborantů a zbýlých Němců, v němž se střídali por. Z. Rívnáček, ppor. Dr. J. Hloušek. Zbrojířem byl ing. ppor. Čermák a zást. velitele por. F. Procházka v Dobřichovicích. Provedena též čísla v lese, ale nedošlo k žádnému střetu s nepřítelem.

Zbytek roku měl ráz improvizace ve všech odvětvích spolkové činnosti. Na tenis a jiné sporty nebylo ovšem pomýšlení a také plovárna byla jen nouzově v provozu. Schůzky výboru konány nepravidelně, protože pokladník a zapisovatel byli v další vojenské činné službě.

zpracoval J.M.

O SLUNEČNÍCH HODINÁCH NEJEN NA NAŠÍ ŠKOLE

Jistě jste si všimli, že spolu s celou budovou naší školy zazářily novosti i sluneční hodiny na její jižní stěně. Od projektanta to byl tenkrát výborný nápad, jak využít poměrně velkou a souvislou plochu a jednoduchým způsobem ji učinit zajímavou nejen po stránce estetické, ale - jak se na školu sluší - i po stránce naučné. Snad nebude na škodu, když si připomeneme, co všechno ze slunečních hodin, jimiž se v širokém okolí může pyšnit jen naše obec, můžeme vyčíst.

Jejich základem je tyč, odborně zvaná *polos*, jejíž stín ukazuje čas; pata polosy, t.j. místo jeho zakotvení ve stěně, je u našich slunečních hodin ve středu symbolického zlaté zářícího slunečního kotouče. Když slunce na své denní dráze kulminuje, splývá stín polosy se svislou přímkou, která prochází patou polosy; v tomto okamžiku je u nás právě sluneční poledne - sluneční hodiny ukazují 12 hodin, a to navzdory tomu, že hodinky na vaší ruce (a nedaleké věžní hodiny - kdyby šly - by ukazovaly také) nejspíše něco jiného. Vaše hodinky se totiž neřídí denním pohybem slunce po obloze, který je během roku nerovnoměrný, ale rovnoměrně plynoucím středním slunečním časem příslušejícím 15. poledníku, který, jak si možná ještě pamatujete, prochází Jindřichovým Hradcem; jde - jak známo - o čas středoevropský, který v letním období bývá nahrazen časem letním. K tomu, aby sluneční hodiny "šly správně", je nutné, aby polos byl vůči stěně správně nasměrován: musí ležet v rovině místního poledníku, což je rovina určená zenitem a přímkou sever-jih, a musí být rovnoběžný se zemskou osou, t.j. mířit k Polárce.

Všimněme si nyní ciferníku našich slunečních hodin: že není souměrný, je důsledek toho, že stěna, na níž je umístěn, není přesně jižní. Dále na něm vidíme tři čáry, z nichž prostřední je úsečka - na jejích koncích jsou znaky souhvězdí, ve kterých je slunce v době rovnodennosti jarní (souhvězdí Berana ♈) a podzimní (souhvězdí Vah ♎). Po této úsečce se v době kolem 21. března a 23. září, kdy je slunce na světovém rovníku, pohybuje stín indikační kuličky, která je umístěna na polosy asi v jedné třetině od jeho paty. Po horní se zbývajících dvou křivek cestuje stín kuličky v době zimního slunovratu, tj. 21. prosince, kdy je slunce ve znamení Kozoroha ♐; dolní křivku probíhá stín indikační kuličky v době slunovratu letního, tj. 21. června - tehdy je slunce ve znamení Raka ♋. Z polohy stínu kuličky tak můžeme odhadnout roční dobu; je-li např. stín indikační kuličky těsně nad dolní křivkou, znamená to, že brzy bude letní slunovrat anebo že je krátce po něm, takže jsme buď v polovině června, nebo na začátku července.

Je jasné, že praktický význam dnes sluneční hodiny nemají. Přesto mohou být užitečné, a to nejen jako pomůcka k demonstraci základních astronomických poznatků, ale i jako zajímavý prostředek ke zkrášlení vhodného objektu a místa. Zkuste před těmi našimi na chvíli postát, když na mostě utichne automobilový provoz: třeba vám naznačí, že pozemský čas, který tak lehkomyšlně utrácíme, je součástí vesmírného koloběhu a možná vám také připomenou věci, které ve shonu všedního dne už dávno nevnímáte.

Emil Calda

Dnešní mimořádná příloha Kukátka je věnována všem členům, kteří nemají doma druháku či čtvrtáka. Díky našim druhákům a čtvrtákům se nám dostaly do rukou "časopisy na prázdniny" DRUHÁČEK a ČTVRTÁČEK, vydané dětmi ze 2. A a 4. A. Dobřichovické základní školy. Ze skvělého nápadu se zrodily tak půvabné antologie poesie, prózy a výtvarných děl, že se nemůžeme nepodílet alespoň výběrem z nich.

Výběr je vždy věc ošidná. Dlouho už jsme v redakci nestáli před těžším úkolem. Na vnitřní čtyřstranu se nám více ukázek nevešlo. Omlouváme se proto všem autorům, na něž se nedostalo, ať si to zasloužili stejně.

Máme podezření, že 2. A a 4. A nebyly ve vydavatelské aktivitě jediné. Pokud jsme přehlédli další ze školních časopisů, rádi svou chybu napravíme v dalších číslech, budeme-li mít možnost půjčit si časopisy k porovnání kopií. Přílohu najde, vážení čtenáři, hned za gastronomickou hřídkou na str. 7-10.

GASTRONOMICKÁ HLÍDKA

Vážení čtenáři,

už podruhé jsem byl nachytán na švestkách. Omlouvám se, nejprve jste si museli říci o polévky, teď o jídla sladká. Je to jak s těmi polévkami: sladké nemusím. Sebekriticky jsme ale pro Vás pár receptů vyzkoušeli. Začneme třeba těmi švestkami...

L.P.

ŠVESTKOVÝ MOUČNÍK (PÂTE AUX PRUNES)	Francie
30 dkg mouky, 15 dkg másla, 1 dl vody, sůl, 1 kg švestek, 8 dkg práškového cukru, 3 lžice kořalky, žloutek	
Z mouky, másla, vody a špetky soli připravíme křehké těsto a necháme nejméně 2 hodiny odpočinout. Švestky napůlíme a zbavíme pecek. Z těsta vyválíme dva pláty silné asi 5 mm, jeden plát v obou směrech asi o 20 mm větší. Na vymazaný plech položíme větší plát, naklademe na něj půlky švestek, poprášíme cukrem a zakropíme koňakem. Zakryjeme menším plátem těsta, přečnívající okraje spodního plátu přehneme, navlhčíme a spojíme s horním. Uprostřed otevřeme komínek, svrchu těsto potřeme žloutkem a pečeme ve středně vyhřáté troubě 40 minut.	

BRETONSKÝ FAR (FAR BRETON)	Francie
25 dkg sušených švestek, 20 dkg mouky, 15 dkg cukru, 4 vejce, 0,5 l mléka, 1 lžice armagnacu, 10 dkg másla, špetka soli	
Sušené švestky omyjeme a namočíme alespoň na hodinu do vody. Z mouky, cukru, soli, vejce a mléka připravíme těsto palačinkové konsistence: v míse promícháme mouku, cukr a sůl, do důlku uprostřed rozklepeme vejce a za stálého šlehání přidáváme mléko. Hotové těsto pokropíme armagnacem a necháme alespoň hodinu odpočinout. Keramický pekáček vymažeme máslem. Švestky necháme okapat, vypeckujeme, naklademe na dno pekáče a zalijeme těstem. Na povrch těsta naklademe oříšky másla a vložíme do předehřáté trouby. Pečeme asi 45 minut při střední teplotě.	

LÍVANEC S JABLKY (CREPIAU AUX POMMES)	Francie
20 dkg mouky, 0,25 l mléka, špetka soli, 3 jablka, 4 vejce, 12,5 dkg másla, práškový cukr	
Oloupaná jablka nakrájíme na tenké plátky. Plátky naklademe do mísy, v níž je postupným zasypáváním a protřepáváním obalíme cukrem a necháme macerovat. Přípravíme hustší lívancové těsto: mouku, sůl a 4 vejce mícháme tak dlouho, dokud vejce nevstřebají všechnu mouku, pak vliýváme za stálého míchání studené mléko. Pokud je těsto příliš husté, zředíme je vodou. V páni rozpustíme polovinu másla. Do horkého másla vlijeme sberačku těsta, jakmile se odspoda začne opékat, rozložíme po lívanci jablka a zalijeme zbytkem těsta. Pečeme na středním ohni za stálého pohybu pánve, aby se lívanec nepřichytil. Jakmile je odspodu opečený dozlatova, opatrně jej obrátíme a pomalu dopékáme druhou stranu. Před podáváním posypeme cukrem a malými kousky másla, popř. pomážeme medem.	

KUKÁTKO 9/95

[6]

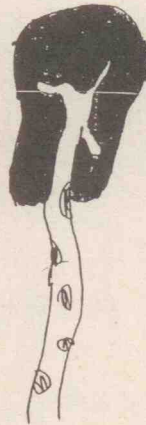
KUKÁTKO 9/95

Šapi, šapi, šapichy
Veronika Krátová
Šapi, šapi, šapichy,
máme malé nožičky.
Báni mají větší,
protože moc rosti.

Rek a Mourk
Jáchym Kuba
Hádej Mourku
i hádej Rečku,
co nám běhá
po dvorečku?

Hádej Rečku
hádej Mourku,
co nám běhá
po New Yorku.

VLOČKA *

Marie Vaculíková

Vločka padá,
padá z výše,
všude krásně bílá je,
je licho, jen vítr fouká,
sluníčko už nehoří.

Moucha
Tereza Kaplanová

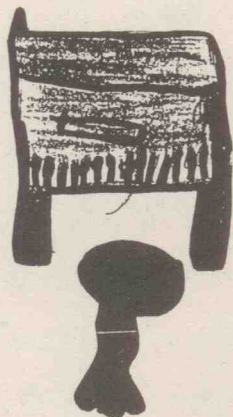
Moucha líká,
vítr fouká,
sem je jako bílá vlajka,
jako měsíc na měsíci,
jako kočka v pelišku,
chci vymyslet básničku.

Gaccato

Lucie Abelová

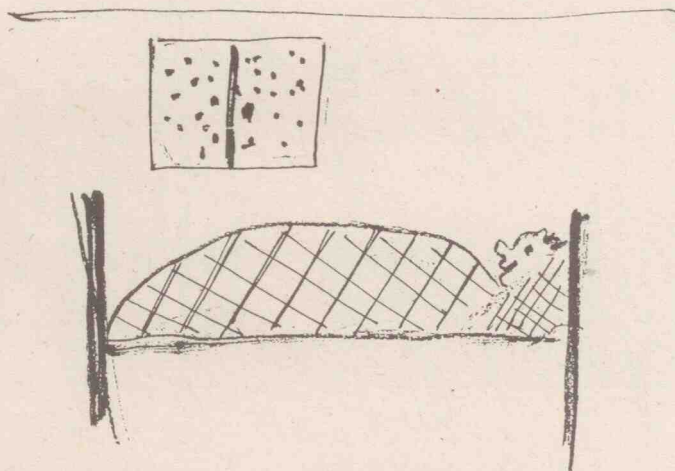
Gaccato si poskakuje,
veselé i rozpustilé.

Chumelí se chumelí

Ludmila Imutná

Chumelí se chumelí,
sáša leží v posteli,
máma kuchlí rizoto
a ty běháš naboso.

ZAJÍMÁ VÁS GREGORIÁNSKÝ CHORÁL?

Chcete se o něm dozvědět více? Pak přijměte následující pozvání! V sobotu 16.9. pravděpodobně od 17³⁰ (přesná hodina bude uvedena na plakátech!) pořádá Společnost Dobřichovice v kostele sv. Marína a Prokopa v Karluku koncert renomovaného souboru **Schola Gregoriana Pragensis**, vedeného Davidem Ebenem. Na programu budou chorální zpěvy liturgického mezidobí a unikátní ukázky z oficií k pouti českých světců sv. Prokopa, sv. Václava a sv. Ludmily.

Schola Gregoriana Pragensis byla založena Davidem Ebenem v roce 1987. Členy souboru jsou převážně absolventi konzervatoře nebo Akademie múzických umění. Zpočátku se schola zaměřovala výhradně na provozování chorálů v rámci liturgické praxe, ovšem již v r. 1990 natočila první ze série nahrávek pro Československý rozhlas a zároveň uskutečnila veřejné interpretační semináře. Od r. 1990 soubor udržuje blízký kontakt s francouzským sborem Choeur Grégorien de Paris (D. Eben absolvoval na pařížské konzervatoři obor "dirigování gregoriánského sboru" a v následující sezóně působil jako dirigent Choeur Grégorien de Paris). Kontakt mezi oběma soubory vyústil do řady různých projektů, z nichž poslední je nahrávka společného CD v jihofrancouzském klášteře Fontfroide. Na podzim 1994 vydal soubor u firmy Supraphon CD Bohemorum sancti in caelesti Ierusalem (Čeští svatci v nebeském Jerusalemě).

V poslední době se Schola Gregoriana Pragensis též věnuje intenzivně koncertní činnosti. Vedle koncertů v České republice byla uskutečněna i řada koncertů v zahraničí (Itálie, Švýcarsko, Francie, Belgie, Polsko, Německo, Nizozemí). Práce souboru se soustředí jednak na semiologickou interpretaci gregoriánského chorálu podle nejstarších neumatických pramenů, jednak na interpretaci gregoriánských zpěvů vlastní české chorální tradice včetně rané polyfonie.

V parních srpnových dnech po návratu z turné po Šumavě odpověděl Kukátku na několik otázek umělecký vedoucí souboru **Schola Gregoriana Pragensis David Eben**:

K: Proč jste si na svůj první český CD vybrali tematiku českých světců?

D.Eben: Nás samozřejmě lákalo pustit se do českého repertoáru, který je poměrně málo zpracován a také málo dostupný na nahrávkách. Ostané je to velké zajímavé srovnání se starým fondem gregoriánského chorálu. Byla zde také objednávka z festivalu Canto delle pietre, neboť tematem onoho festivalu byli v roce, kdy jsme se jej účastnili (rok 1990), právě svatci. Ostatní soubory z jiných zemí přinášely officia nebo zpěvy ke svým národním světcům, my jsme samozřejmě také sáhli k národním světcům českým.

K: Chorál k sobě opět v poslední době poutá velikou pozornost. Co je podle Vás příčinou jeho současné obliby?

D.E.: Z určitého hlediska se dá říci, že vlastně od středověku nikdy doba nebyla tak dobře připravena na přijetí gregoriánského chorálu jako dnes ve 20. století. Neboť právě chorál přináší všechno to, co potřebuje poněkud frenetickým životem zmanávaná lidská duše, to jest určité zklidnění, koncentraci, nadhled. Myslím si, že když člověk za sebou zavře dveře svého příbytku, právě chorál je mu schopen tento nadhled, zklidnění a koncentraci přinést. A také určitý duchovní rozměr, který je chorálu vlastní.

K: S tím souvisí také třetí otázka: Není rozpor mezi liturgickou funkcí chorálu a jeho koncertním provozováním?

D.E.: První místo chorálu je samozřejmě v liturgii, protože z ní vyšel, vyrostl s ní a je s ní bytostně svázán. Ale myslím, že koncertní provozování není něčím, co by se tomu přičilo. Koncert dává jiné dramaturgické možnosti, můžete se např. zaměřit na určité téma a sestavit program podle jiných dramaturgických principů. Nakonec vlastně i koncertní provedení nemusí dopadnout méně "liturgicky" než bohoslužba, zvláště když - a to také většinou bývá - se koncert koná v kostele, čili ve svém původním duchovním prostředí. Může tedy přinést zážitek duchovní, velmi blízký liturgii, a navíc může oslovit lidi, kteří třeba nemají takový vztah k bohoslužbě, nicméně rádi načerpají něco z duchovní matérie, kterou

[11]

KUKÁTKO 9/95

Léto

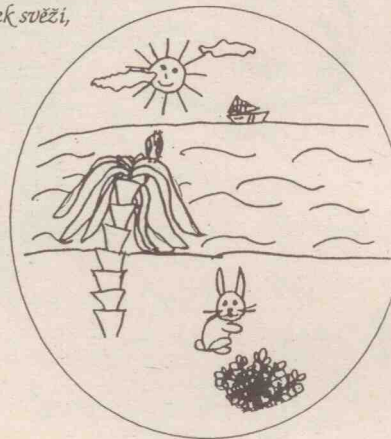
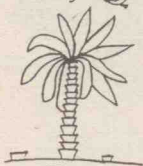
Lucie Kratochvilová a Jana Slezáková

Slunce svítí,
roste kvítí,
roste radost,
všechno svítí.

louky se zelenají,
včelky z ulů
vylétají.

léto běží k nám,
když kytičku
natrham,
mamince do vázy
ji dám.

Léto už je tu,
květy rozkvétají,
lesy šumí,
hory dýmí,
vůněk svěží,

ZOO

Milan Volf

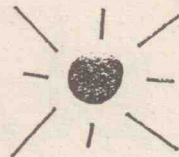
V zologické zahrádě,
jsou zvířata v náladě.
Sloni, tygři, opice, ještěrky i veverky,
jsou rádi, že kolem sebe vidí lidi.

Itálie

Barbora Nováková

Terexa Mallová

Krasná slunná Itálie,
blaze se v ní lidem žije.

Moře se lehce blyští
a na pláži děti piště.

V Aqua - splash jsou skleničky,
dělá pozor na volky.

chorál přináší prostřednictvím koncertu.

K: Těšíte se k nám?

D.E.: Těšíme se velmi. Karlický kostel je velmi blízký kompozici gregoriánského chorálu a provozování tohoto zpěvu, takže to jistě bude velmi krásný zážitek i pro nás zazpívat si v tomto prostoru. Navíc vím, jelikož jsem již Karlík navštívil, že je zde velmi krásná akustika. Myslím, že se se nám tam bude zpívat velice pěkně. Opravdu se těšíme.

K: Tedy na shledanou na koncertě v Karlci a děkujeme za rozhovor.

Soubor LUDUS MUSICUS oznamuje, příznivcům, že opět provede pod názvem **Poesie v písničích Dvořáka v Praze ve středu 13.9. 1995 v 18⁰⁰**.

O MENŠÍCH LIDECH

POKUS O ZPRÁVU O BÁJEČNÉM KUSU PRÁZDNIN

Přýč jsou již žel časy letních dobřichovických kulturních festivalů, nabýtých událostmi, plnicími pravidelně prázdninové a zářijové číslo Kukátka. Ospale plynulo letošní dobřichovické léto mezi hospodami a Berounkou. A přeci: je mi referovat o letní dobřichovické kulturní události nad jiné významné.

Nevím už přesně, kdy začala mezi kulturní komisí, osvětovou besedou a Společností Dobřichovice plně kolovat myšlenka, s níž přišly paní doc. Dana Puchnarová a paní ing. Magdalena Kadlecová: Uspořádáme pro dobřichovické děti letní umělecký tábor. Přesněji si pamatuji, jak nás nadchla a jak nám chutnala neustálá oscilace mezi nadšením a obavami. Myšlenka byla našťásti hyčána od počátku i prakticky. Léta už mi je líto potenciálu, který nuceně dříve v osvětové besedě. Obávám se, že bez její vedoucí, paní mgr. Heleny Čapkové, bychom nikdy nevyšli. Vyjeli jsme. V polovině července odjízďela z Dobřichovic nejprve malá kolona vozů přetékající potraviny a bednami vývarného materiálu, druhý den pak autobus plný dětí.

Být při tom má i své nevýhody. Všechno jsem viděl, ale věcně o tom referovat nesvedu. Až příští se mi líbilo v libezné krajině, Bohem požehnané a lidmi našťásti zapomenuté, uprosřed tupy dětí, lačných se něčemu naučit. Sháněl jsem proto od návratu náhradního autora. O prázdninách neřešitelné: potenciální (ukecatelní) autoři mi unikali, tu na další tábor, tu s rodiči k moři, tu k babičce. Těsně před uzávěrkou našťásti uvízla v redaktorském spáru slečna Helena Čapková mladší. Nebojte se tendencí, dané nejsilnější myslitelnou rodinnou vazbou. Mladé dámy věku mé autorky si udržují ke svým rodičům odstup svrchované kritiky.

Dne 16. července jsme my, hrstka dětí (31) a pár vedoucích (5), přicestovali do kraje Babičky Mary, resp. do městečka Sedlec-Prčice, anebo ještě lépe, na usedlost Strnadovský mlýn. Tam nás uvítal "personál", tedy hrstka lidí, kteří se o nás starali, abychom měli co jíst aít. Na tu duševní, uměleckou stránku věci tam byli umělečtí vedoucí. Pan ing. Miroslav Jiran, mistr umění řezbářského, kterého jsme měli všichni rádi pro jeho povahu "být pro každou legraci", ale také proto, že nás přece jen naučil trochu se v tom dřevě "dloubat, šnirkovat a vřít". Paní mgr. Petra Čzumalová nás naučila tkát, paličkovat a vůbec dělat krásné věci z niti a látek. Nůmo podotknout, že právě o paličkování jeví obrovský zájem příslušníci mužského pohlaví. Paní Luisa Geisslerová nás naučila dělat loutky ze samoschoupcí hlíny. Lektorů tam bylo celkem 5 (výše jmenovaní a paní doc. akad. mal. Dana Puchnarová - barevné kompozice, malba, kresba a slečna Renata Pančevová - africké masky a tance). Mimo lektory nám zpestřoval pobyt pan dr. Vladimír Čzumalo, který nám téměř každý večer vyprávěl,

[12]

KUKÁTKO 9/95

jak se umělecky tvořilo v minulosti, a také soubor Ludus musicus, jehož členové pod vedením pana Františka Běhoučka nám po tři dny zpívali a vyprávěli nám, jak se zpívalo a tančilo kolem Berounky od středověku po trampské časy. A v neposlední řadě praktičtější Renata Pančevová a Marika Klíčková (posluchačky výtvarné výchovy z FF UJEP v Olomouci - pozn. L.P.), se kterými jsme se vyřádili nejen umělecky, ale i tělesně, a to kolem mlýna i v přilehlém rybníku.

Tento tábor bych doporučovala všem, kteří mají zájem o uměleckou činnost, i těm, kteří chtějí strávit 14 dní se zajímavými a příjemnými lidmi. O tomto táboře nemohu říci nic negativního, protože se mi velmi líbil.

Helena Čapková ml.

Co dodat, kromě poděkování naší nové autorce? Snad jen zkorrigovat míru skromnosti mluvčí mladých umělců: Věřím, že ve chvíli, kdy čtete tyto řádky, vidíte jste už za výlohou některého z dobřichovických obchodů výběr z fotodokumentace výtvarných děl, vzniklých v jednotlivých ateliérech tábora. Skromnost stranou. Tábor si zasloužil svůj název TALENT ATELIER. Chci bych za nás dospělé našim mladším partnerům poděkovat za čtrnáct dní radosti.

Ve stručném referátu nezbyvá místo na vše ostatní, co činí tábor táborem, na táborevé hry a hrátky, příběhy a historky, nová přátelství. Jen další poděkování. Již zmíněným lektorům a členům souboru Ludus musicus, praktičtějšímu týmu, složenému z vedoucí a hospodářky OB, kuchářky, zdravotnice a řidiče-zásobovače. (Jako příslušný rubrikant si dovoluji udělit CENU GASTRONOMICKÉ HLÍDKY KUKÁTKA paní Věře Čapkové.) Všem ostatním, kteří pomohli tábor připravit, dopřít materiál aid. Dodejme, že tábor by nebylo možné uskutečnit bez finančního podílu obce.

Příští prázdniny? Jedeme!

L.P.

ZHDNOCENÍ ZÁLESÁCKÉHO PŮLROKU

Jak jsme prožili uplynulý zálesácký půlrok? Samozřejmě jsme pořádali spoustu výletů a výjezdových akcí, na kterých jsme poznali nová místa, a nechyběly ani brigády spojené s přípravami na zálesácký tábor.

Naše první výprava směřovala do Radošínského údolí. Sešli jsme se v hojné počtu včetně Martina, který si ovšem zapomněl svého bílého koně doma. To nám však náladu nezkažilo a i přes třeskutý mráz jsme příjemně strávili sobotu.

Další schůzka se konala v únoru. Byla spíš pracovní zaměřená a o to víc jsme se těšili na týden na horách. Jako každoročně se našim útočištěm stal Kalek - malá vesnička v Krušných horách s přátelskými a ochotnými lidmi. Tentokrát jsme si užili zimních radovánek až dost. Dokonce nikdo neumřel ani nezapadl do sněhu, i když někteří odvážlivci spali i pod stanem.

Jarní prázdniny utekly jako voda a už tu byl opět březen a s ním i spousta práce. Jarní úklid na základně nás nemnul.

V půli dubna nás jeli raději reprezentovat do Studénky na akci Velikonoční beran. Zde navštívili mimo jiné i zajímavosti jako Štramberk a muzeum Zdeňka Buriana, kde se jim moc líbilo. 21. - 23.4. byla opět brigáda. Zušlechťovala se klubovna. Výsledkem bylo nové okno a nové podlahy na půdě.

28.4. - 1.5. se pořádala Bobří stezka, kterou každoročně procházejí zájemci o splnění Malé pochodě. Zúčastnili se čtyři kluci, kteří plnili různé úkoly, mezi kterými bylo i přespání v přírodě ve vlastním bivaku. Bobří stezka byla slavnostně zakončena "sletem čarodějnic" o "Filipo - Jakubské noci". Vůně kuřat byla neodolatelná.

S prvním oteplením jsme zamířili k vodě. Kam? No přece do Zbečna. Nedalo nám to a tak byly lodě hned na vodě. V sobotu jsme vyrazili po naučné stezce, která nás dovedla až na hrad Křivoklát. Některé jedince (včetně těch nejmenších) upoutala z celého hradu nejvíce mučnicka. Do campu jsme se našťásti vrátili všichni. Nikdo se na hradě nezabýdlel. Asi si to radši rozmýšleli.

Aby naše základna zatím nezela prázdnotou, propůjčili jsme ji na víkend "pilným studentům" z gymnázia v Praze 6.

[13]

KUKÁTKO 9/95

26.- 28.5. k nám zavítaly děti ze Sdružení Auxilia pro mentálně a sociálně postižené děti. Doufáme, že se jim u nás líbilo.

Nechyběl ani tradiční Den dětí. Konal se velký a dramatický závod mezi rodinnými klany, kde se rodiče "vrátili" o pár let zpátky. Měli možnost poznat a na vlastní kůži vyzkoušet, co se děti za uplynulý rok naučily. Za odvahy v porovnání sil s "mladšími kamarády" byli po zásluze odměněni. 27.6. jsme pořádali pro třídu z pražské ZŠ celodenní sportovní klání, které jim připomnělo, že prázdniny už vcházejí do dveří.

O prázdninách chystáme tábor Zálesácké léto 95, které vypukne v srpnu říjnedělním pobytem na základně. Zajišťujeme také vodácké tábory pro kamarády z jiných středisek a my chceme pokročit Otavu na našich kánoích.

Na nový Zálesácký rok chystáme spoustu akcí, možná budeme značkovat chráněné stromy na okrese, dobrousíme vlastivědné výzkumy družstev z tábora, pojedeme opravovat zříceninu Krašov, nebude chybět ani tradiční celostátní setkání oddílů Československého zálesáka a Mikulášská.

Agentura Jépépé hlásí

Do celonárodní diskuse o přiměřené a nepřiměřené obraně přispěl významným způsobem i náš spoluobčan K.L.M., známý místní expert na cokoliv. Když totiž v místním hostinci vysvětloval, proč mužstvo, jehož je sponzorem, prohrálo na domácím hřišti katastrofálním poměrem 0:7, řekl doslova: "Téměř vyhraný zápas jsme ztratili pouze díky tomu, že soupeř zatlačený do obrany a vystavený našemu stálému útoku se nebránil přiměřeným způsobem. Jeho obrana byla našim lavinovitým útokům tak nepřiměřená, že nám nastříel sedm branek, k čemuž by nemuselo dojít, kdyby dodržoval ustanovení zákona a bránil se vstřícně a s pochopením. Je s podivem", dodal, "že naše občasná policie při tomto očividně nezákonném počínání nezakročila a dopustila, aby nepřiměřená obrana slavila nezasloužené vítězství. Našemu mužstvu slouží ke cti, že se nenechalo tímto zákonem způsobem boje vyprovokovat, takže počet protihráčů, kteří museli opustit hřiště na nosítkách, nepřevýšil únosnou míru."

Z kruhů blízkých panu K.L.M. se proslychá, že hodlá dosáhnout zrušení neregulárního výsledku soudní cestou. Některé soudní procesy z poslední doby ho opravňují k domněnce, že bude úspěšný.

HgS

OH L A S Y

Vážená redakce Kukátka, chci bych jen velmi stručně opravit některá tvrzení uvedená na str. 1 Kukátka č. 7/95. Jedná se o komentář redakce k projednání konceptu územního plánu.

Zásadně nesouhlasím s tvrzením komentáře, že koncept ÚP nebyl s občany projednán a že neexistuje stanovisko obecního zastupitelstva. Čím se tedy zastupitelstvo na svém zasedání dne 14. června zabývalo, když ne stanoviskem k ÚP?

Mimo to se již 7. září 1993 konalo veřejné projednání konceptu v základní škole za přítomnosti zpracovatelů ÚP, cca 30 občanů i chatařů. Z tohoto projednání existuje zápis, navíc dr. Matl pořizoval magnetofonový záznam.

Dne 14. září 1993 proběhlo veřejné projednávání konceptu v zasedací místnosti ve 4. patře v budově Okresního úřadu Praha-západ za účasti několika dobrochovických občanů, kteří nemohli přijít týden před tím do školy, ale hlavně za účasti zástupců dotčených orgánů státní správy a dalších organizací.

Z těchto projednávání vzešlo mnoho připomínek, které následně projednala obecní rada a příslušné komise. Faktem je, že tato připomínky nebyly tehdy projednány na úrovni pořizovatele ÚP, kterým je podle zákona pověřená obec, v našem případě MěÚ Černošice, neboť MěÚ Černošice odmítal pro naši obec funkci pořizovatele ÚP provádět.

Po vyjasnění funkce zpracovatel - pořizovatel - zadavatel byla jednání a formulace připomínek ukončeny a předány pořizovateli územního plánu, který zpracoval své stanovisko. Na jednání OZ dne 14. června t.r. bylo projednáno toto stanovisko pořizovatele ke konceptu ÚP na úrovni obecního zastupitelstva s přítomností veřejnosti. Tam teprve OZ mohlo schválit své oficiální stanovisko.

Z uvedeného jasně vyplývá, že 1. koncept projednán s občany veřejně byl i že existuje oficiální stanovisko OZ.

Dobrně bude projednán i 2. koncept - vyvěšení po dobu 30 dnů, projednání na veřejném zasedání, projednání s orgány státní správy, s dotčenými organizacemi, s okolními obcemi, připomínky budou předány pořizovateli, ten zpracuje stanovisko, které projedná obecní zastupitelstvo. Pak bude pořízen návrh ÚP, který projednán stejným způsobem. Bylo, ja a ještě bude tedy mnoho příležitostí, jak občan může své připomínky k územnímu plánu uplatnit.

S pozdravem

V. Kratochvíl

Krátká glosa k předchozímu textu:

Komentář je mým dílem, výtky pana starosty tedy padá na mou hlavu. Nemíním se ovšem vracet k věcem, které jsou v podstatě již passé, ani žonglovat se slovíčky. (Konečnou jsem laik a spletilé předivo vzniku a schvalování ÚP je jeví se mi být příliš temným.) Oba, já i pan starosta, jsme byli na toméž zasedání OZ a na týchž veřejných jednáních. Oba dobře víme, co tam bylo či nebylo projednáno, jakou formou a do jaké hloubky, doklady o tom konečnou byly zveřejněny. V komentáři jsem neformuloval přesně. Moje chyba. Pokusím se ještě jednou popsat, o co mi šlo. Koncept ÚP byl zveřejněn, občané k němu dali svá stanoviska a připomínky, též občanská sdružení a spolky, byla i veřejná debata (na fakt, že nebyl přítomen zástupce pořizovatele, upozorňovali někteří občané už tehdy a Kukátko k tomu přineslo rozhovor s ing. M. Tunkou (K 11/93, s. 6-7). Představovali jsme si to tehdy ale tak, že OZ se ještě jednou sejde na veřejném zasedání, projedná každou připomínku občanů i svých členů a bude o ní hlasovat. Z takového jednání by vzešel oficiální názor dobrochovické reprezentace zvolené k tomuto ve volbách občanů. S tímto stanoviskem ať dále pracují kompetentní orgány. Několikrát bylo minulou obecní reprezentací příslibeno, že připomínky občanů budou takto veřejně projednány. Soudím, že nebyly. Nesešlo se OZ a nediskutovalo o nich.

(Ať takhle: existuje připomínka A, která konstatuje to a to. Stanovisko rady či odborných komisí je takové... Hlasujte, zdali ji pojme do stanoviska obce. Pokud ne, tedy proč. Atd.) Trvalo by to sice hodiny, ale jistě by to bylo fair vůči těm, kteří nelitovali svého času a energie a vložili je do věcí veřejných. Většina z nich dosud neví, jak bylo s jejich připomínkami naloženo. Domnívám se nadále, že jedině legitimní stanovisko obce k ÚP může schválit OZ a to ho může schválit jen na veřejném zasedání na základě detailního hlasování. Takové, na němž by se diskutovalo o tom, kterou připomínku včlenit do stanoviska obce, jsem nezaregistroval. Byla jen neoficiální, pracovní jednání pozvaných, která se připomínkami zabývala. Když bylo na počátku letošního roku opět veřejně otevřeno téma územního plánu, měli zpracovatelé k dispozici stanovisko obce z konce r. 1993, vypracované minulou radou a stavební komisí. Bylo ovšem presentováno jako neoficiální. Byly podle něj však učiněny některé změny proti původní verzi plánu (např. již v něm nebyl pension na Brnušově). Když se mi náhodou dostal tento dokument do ruky, byl mi urychleně odevrán. Jak jsem již byl napsal výše. Je to již za námi. Ale je to také užitečné připomenout, abychom mohli postupovat jinak při projednání 2. konceptu. Vůči veřejnosti by to bylo mimo jiné mnohem průhlednější. Jsou-li dnes tolik oblíbené citáty, přidám ještě jeden na závěr:

A není potřeba chytráctva, macchiavelismu, tajnůstkářství, to všechno je překonáno, moderní demokrat spoléhá na veřejnost. (T. G. Masaryk, 1909)

J. Matl

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1995

Sokromné inzeráty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny
Podnikatelé: do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun

Průběh reklamy: celá stránka 900 korun
1/2 stránky 500 korun
první opakování: sleva 10% z p.v. částky

každé další opakování: sleva 10% z p.v. částky
Inzeráty je možno podávat na adresu redakce
nebo ve filiálce Evrobanky v Dobřichovicích

Uhradit: v hotovosti, složenkou na účtu 1003035/3200.

Při všech platbách (celostátní inzeráty) fakturou.
Pro distributory Kukátka inzerce zdarma.

FIXA & VLACH

TOPENÁRSKÁ A INSTALATÉRSKÁ FIRMA

NABÍZÍ

DODÁVKY, INSTALACE A OPRAVY

* ústředního vytápění (elektrokotlů, kotlů na zemní plyn i propan ap.),
včetně tech. návrhů, projektů, revizí, tepelných izolací, náterů ...

* rozvodů vody (i v plastech), odpadů, kanalizačních přípojek, bojlerů,
čerpadel, vybavení koupelen, WC ap., úpraven pitné vody ...

Všenory, Brunkov 363

tel.: (02) 991 23 87, (02) 991 15 27

K 9/95 - 01

Dovolujeme si Vám sdělit, že ve filiálce Evrobanky, a.s. bylo otevřeno směnárenské pracoviště,
které zajišťuje výkup všech volně směnitelných měn uvedených v kurzovním listku Čs.národní banky.

Evrobanka, a.s., filiálka Dobřichovice, Palackého 541, Dobřichovice

provozní doba směnárny: pondělí až pátek 9,00 - 11,30 hod.
12,30 - 16,00 hod.
sobota 9,00 - 11,00 hod.

K 9/95 - 02

Poznámka před tiskem:

Pozornost čtenáři! tento fakt možná již zjistili nebo zjistí zakrátko. Mezi distributory Kukátka nastavují drobné změny. Od
prázdninového čísla již nemá zájem distribuovat Kukátko prodejna S + V Shop. V OD Žáček Kukátko najdete, musíte ale
trochu hledat a přát se. Nově naopak můžete Kukátko koupit v cukrárně paní Z. Halenkové, v prodejně potravin
Směr u nádraží a v bistro na nádraží. Redakční rada si velmi váží pomoci distributorů. Je to činnost, která není pro
zisk. Je to jen ona drobná práce pro obecné dobré. Proto by chtěla touto cestou všem distributorům za jejich pomoc vřele
poděkovat.

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp, 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585.
nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Čalá, PhDr.V.
Czumalo, Ing.D.Havlik, Ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Mal (předseda), Mgr.P.Musil. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka
totoho čísla 20.8.1995, uzávěrka příštího čísla 20.9.1995. Adresa: Jiří Mail, Srmná 139, 252 29 Dobřichovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, novinový stánek u nádraží, koloniál p. Güntera v Zelené ul., prodejna paní Nešporové u mostu,
Potraviny Směr u nádraží, bistro na nádraží a cukrárna paní Zuzany Halenkové u mostu.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

**tel. 402 - 57 - 32
tel. + fax. 402 - 57 - 33**

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji
SHINOHARA,**

**fotosazba,
šití V 1, lepení V 2,
xerox**